

Sygn. akt I C 735/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Rafałko

Protokolant: Żaneta Kurszewska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa R. U.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.

o zwolnienie od egzekucji

I. zwolnić ruchomość w postaci ciągnika samochodowego (...) o nr rej. (...) od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. A.;

II. kosztami procesu obciążyć pozwaną szczegółowo ich wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 735/15

UZASADNIENIE

Powód R. U. wniósł o zwolnienie od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. A. ruchomości zajętej w dniu 23 czerwca 2015 r. w postaci ciągnika samochodowego marki (...) o nr rej. (...) 31, a także o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, iż zajęta przez komornika - w toku postępowania prowadzonego pod sygn. akt Km 1706/15 przeciwko dłużnikowi D. Ś. - ruchomość stanowi własność powoda, albowiem nabył ją od dłużnika, co potwierdza faktura VAT nr (...). Dodał, iż o zajęciu ruchomości dowiedział się w dniu 29 czerwca 2015 r. od dłużnika.

vide: pozew - k. 2-4

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że powództwo jest bezzasadne, albowiem przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. A. w sprawie Km 1706/15 toczy się nie postępowanie egzekucyjne, lecz postępowanie zabezpieczające. Ponadto wskazał, że przedstawienie samej faktury wraz z dowodem wpłaty nie jest dowodem wystarczającym do wykazania faktu sprzedaży zajętej ruchomości powodowi. Dodał także, że komornik dokonując zajęcia spornej nieruchomości działał w oparciu o dokument urzędowy wydany przez Ministerstwo Spraw

Wewnętrznych Departament Ewidencji Państwowych (...), z którego wynikało, że pojazd ten stanowi własność dłużnika.

vide: odpowiedź na pozew - k. 67-68

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornika Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. A. pod sygn. akt Km 1706/15 prowadzi postępowanie zabezpieczające z wniosku uprawnionego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. przeciwko obowiązanemu D. Ś. na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy z dnia 4 marca 2015 r.

dowód: okoliczności bezsporne

W dniu 23 czerwca 2015 r., w toku prowadzonego postępowania zabezpieczającego, pod nieobecność obowiązanego, komornik dokonał zajęcia ciągnika siodłowego (...) o numerze rejestracyjnym (...) 31 pozostawiając powyższy pojazd pod dozór obowiązanemu. O zajęciu obowiązany został zawiadomiony w dniu 29 czerwca 2015 r.

dowód: protokół zajęcia - k. 40 z akt komorniczych Km 1706/15, dokumentacja fotograficzna - k. 41-43 z akt komorniczych Km 1706/15, postanowienie z 24.06.2015 r. - k. 44 z akt komorniczych Km 1706/15, zawiadomienie obowiązanego o zajęciu wraz z dowodem doręczenia - k. 45-45v z akt komorniczych Km 1706/15

Powyższy pojazd został sprzedany przez obowiązanego powodowi. Faktura wystawiona została przez obowiązanego w październiku 2014 r., zaś zapłata nastąpiła 16 listopada 2014 r. Powód dokonał zakupu ciągnika siodłowego, ponieważ prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług transportowych. Powód o zajęciu pojazdu przez komornika dowiedział się tego samego dnia, co obowiązany.

dowód: zeznania powoda - k. 115 w zw. z k. 113-114, zeznania świadka D. Ś. - k. 114, faktura VAT nr (...) - k. 7; potwierdzenie dokonania zapłaty - k. 8

Do dnia dzisiejszego ciągnik siodłowy (...) o numerze rejestracyjnym (...) 31 widnieje w bazie Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców jako zarejestrowany na dłużnika, ponieważ powód zapomniał przerejestrować powyższy pojazd na siebie.

dowód: zeznania powoda - k. 115 w zw. z k. 113-114; informacja z (...)u - k. 55-55v

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach komorniczych Km 1706/15, a także złożone do akt przedmiotowej sprawy przez strony, albowiem żadna z nich nie kwestionowała ich prawdziwości. Podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowiły również zeznania powoda oraz świadka D. Ś., albowiem korespondowały one ze sobą, a także z treścią znajdujących się w aktach sprawy dokumentów. Sam fakt występowania w treści tych zeznań drobnych nieścisłości, w szczególności co do tego, czy powód o fakcie zajęcia dowiedział się od obowiązanego, czy też od innej osoby bądź z pisma komornika, nie rzutował ujemnie na ocenę ich wiarygodności, zwłaszcza, że nieścisłości te dotyczyły okoliczności, które nie miały znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Również fakt, że powód oraz świadek nie pamiętali dokładnie dat, w których nastąpiło wydanie pojazdu powodowi oraz zapłata ceny, w ocenie Sądu, nie podważa wiarygodności ich depozycji. Oczywistym jest bowiem, iż z upływem czasu zacierają się w pamięci informacje tego rodzaju. Ponadto podkreślić należy, iż strona pozwana - reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika - nie przedstawiła żadnego materiału dowodowego, który pozwalałby na zakwestionowanie prawdziwości zeznań powoda oraz świadka. Dowodu takiego nie stanowi informacja z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, z której wynika, że sporny pojazd zarejestrowany jest na obowiązanego nie zaś na powoda. Okoliczność ta pozostaje bowiem bez wpływu na to komu przysługuje względem samochodu prawo własności. Powód wyjaśnił zaś, iż po prostu zapomniał dokonać rejestracji.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o zobowiązanie powoda do przedstawienia dowodu na okoliczność, że ujął rozliczenie zakupu ciągnika siodłowego (...) o numerze rejestracyjnym (...) 31 w podatkowej księdze przychodów i rozchodów. Jak wskazał pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016 r. wniosek powyższy został złożony na okoliczność wykazania faktu sprzedaży i zapłaty za ciągnik. Skoro zaś zostało to ustalone w sprawie w oparciu o zeznania powoda oraz świadka brak było podstaw do przeprowadzania kolejnego dowodu na tę samą okoliczność.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. W myśl art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji stanowi środek merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa zostały przez egzekucję naruszone. Powództwo ekscydencyjne, w przeciwieństwie do powództwa opozycyjnego, nie jest ukierunkowane na zwalczanie tytułu wykonawczego, ale zmierza do przeciwstawienia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu.

Spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy w wyniku zajęcia ciągnika siodłowego (...) o numerze rejestracyjnym (...) 31 dokonanego w dniu 23 czerwca 2015 r. przez Komornika Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. A. naruszone zostały prawa powoda.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań powoda, świadka D. Ś. oraz wtórników dowodowych - niezakwestionowanych przez stronę pozwaną - w postaci kopii faktury VAT nr (...) z dnia 1 października 2014 r. oraz potwierdzenia dokonania wpłaty ceny, jednoznacznie wskazuje na fakt zakupu w/w pojazdu przez powoda i to przed dniem jego zajęcia. W chwili zajęcia powód był właścicielem ciągnika siodłowego, a zatem czynności komornika podjęte w toku postępowania zabezpieczającego prowadzonego pod sygn. akt Km 1706/15 skierowane do tego pojazdu naruszyły prawa podmiotowe powoda. Powództwo wytoczone zostało przy tym przed upływem terminu określonego przez art. art. 841 § 3 k.p.c., albowiem powód o zajęciu dowiedział się w dniu 29 czerwca 2015 r., zaś pozew wniesiono w dniu 29 lipca 2015 r. (k. 14).

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje fakt, iż prowadzone przez komornika postępowanie nie jest postępowaniem egzekucyjnym, lecz postępowaniem zabezpieczającym prowadzonym przeciwko obowiązanemu z wniosku pozwanej spółki na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 4 marca 2015 r. Sąd podziela bowiem wyrażone w doktrynie stanowisko, zgodnie z którym powództwo przewidziane w art. 841 k.p.c. służy też zwolnieniu od zajęcia przedmiotu zajętego przez organ egzekucyjny w trybie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego (vide Henryk Pietrzykowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom V Postępowanie egzekucyjne, Wyd. 5, s. 376).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 841 § 1 k.p.c., orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. obciążając nimi pozwanego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawiając referendarzowi sądowemu.